

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-977/16

Judecătoria Ungheni

Judecător: L. Dașchevici

DECIZIE

01 februarie 2017

mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

În componența:

Președintele ședinței de judecată	Gheorghe Scutelnic
Judecători	Ion Talpa, Oleg Moraru
Grefier	Iana Maximciuc

Cu participarea:

Procurorului	Valentina Gavdiuc
Avocatului	Gheorghe Tcaci

judecând în ședință publică în ordine de apel, **apelul procurorului în procuratura Anticorupție, Grigore Niculiță**, declarat împotriva sentinței Judecătoria Ungheni din 19 octombrie 2016, prin care

XXX XXX XXX, născut la XX XXX 19XX, în or. XXX, reg. XXX, XXX, cetățean al Republicii Moldova, cu apartenența etnică moldovean, supus militar, studii medii, căsătorit, un copil minor la întreținere, lără antecedente penale, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, domiciliat în or. XXX, str. X. XXX nr.xx, ap. xx.

a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod Penal și condamnat în baza acestei legi, cu aplicarea dispozițiilor art. 364/1 Codul de procedură penală, stabilindu-i pedeapsă sub formă de amendă în folosul statului în mărime de 1800 (una mie opt sute) unități convenționale, ce constituie 36000 (treizeci și șase mii) lei cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 (trei) ani.

S-a aplicat în privința lui XXX XXX XXX măsura preventivă obligația de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1270 lei din contul inculpatului XXX XXX pentru efectuarea expertizei tehnice a documentelor efectuate de către Secția expertiză judiciară a Direcției Asigurare operativă a CNA, s-a respins.

Prin sentință instanța s-a expus asupra corpurilor delictive.

Cauza a fost examinată în ordinea art. 364/1 Cod pr. penală, pe baza probelor administrate de la faza urmăririi penale, aflându-se în procedură de examinare:

instanța de fond: 20.05.2016 – 19.10.2016;

instanța de apel: 21.11.2016 – 01.02.2017.

Pentru a se expune pe marginea apelului declarat, Colegiul,-

CONSTATĂ:

Prin sentința pronunțată instanța a reținut, că XXX XXX XXX, deținând funcția de Ofițer de Urmărire Penală al Secției Urmărire Penală a Direcției Regionale „Vest” din cadrul Departamentului Poliției de Frontieră al MAI, grad special - căpitan de poliție, la 12 martie 2016, acționând din intenție directă, aflându-se în biroul de serviciu amplasat în or. Ungheni, str. Suceava 1, a pretins de la XXX XXX, mijloace bănești, în schimbul cărora susținea că va influența asupra procurorului în Procuratura raionului Ungheni, să emită o ordonanță de încetare a urmăririi penale cu liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională, în privința cet. XXX XXX pe faptul deținerii și folosirii documentelor oficiale false.

La 21.03.2016, XXX XXX XXX, în cadrul discuțiilor avute cu XXX XXX, în biroul de serviciu din sediul Secției Urmărire Penală a Direcției Regionale „Vest” din cadrul Departamentului Poliției de Frontieră al MAI amplasat în or. Ungheni, str. Suceava 1, i-a comunicat ultimului faptul că a discutat cu procurorul care conduce urmărirea penală, precum și faptul că este necesar să-i predea suma de 600 euro, iar ulterior, acesta va fi liberat de răspundere penală cu atragerea la răspundere contravențională.

În continuare la 30 martie 2016, în jurul orei 15 și 30 min., XXX XXX, deplasându-se cu automobilul de model „VAZ 212141” cu n/i DG 2015 din str. Suceava 1 spre Gara Auto din or. Ungheni amplasată pe str. Feroviarilor 2, a primit de la XXX XXX, bani anterior pretinși, în sumă de 600 Euro, în schimbul cărora susținea că va influența asupra procurorului în Procuratura raionului Ungheni, să emită o ordonanță de încetare a urmăririi penale cu liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională, în privința sa pe faptul deținerii și folosirii documentelor oficiale false.

Tot atunci, la 30 martie 2016, ora 15 și 50 min., XXX XXX XXX a fost reținut de către angajații Centrului Național Anticorupție.

Instanța apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării cauzei penale, călăuzindu-se de lege, a considerat, că acțiunile inculpatului XXX XXX corect au fost calificate în baza art. 326 alin. (1) Cod Penal al RM și anume „Traficul de influență, adică a pretins și primit personal bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, săvârșite de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, în scopul de a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lui de serviciu”.

Reieșind din faptul că inculpatul XXX XXX a recurs la o procedură simplificată de judecare a cauzei, cămță manifestată, recunoașterea vinei, lipsa antecedentelor penale, de scopul pedepsei penale, și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, de opinia procurorului și apărătorului, care pledează pentru o pedeapsă sub formă de amendă, instanța de judecată ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. 8 Codul de procedură penală a considerat posibil stabilirea în privința lui XXX XXX a pedepsei cu amendă prevăzută de sancțiunea art. 326 al (1) CP.

Împotriva sentinței, în termen, a declarat cerere de apel acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Anticorupție, Gheorghe Niculiță, pe motivul ilegalității sentinței, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, privind modul stabilit, pentru prima instanță, prin care XXX XXX XXX să fie recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal al Republicii Moldova și să-i fie stabilită pedeapsă cu amendă în mărime de 2250 unități convenționale, echivalentul a 45 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 (cinci) ani. Încasarea de la XXX XXX XXX a cheltuielilor judiciare - în mărime de 1270 lei, care constituie costul expertizei tehnice a documentelor efectuate de către S.E.J. D.A.O. a C.N.A., (raportul de expertiză nr. 55 din 30 martie 2016) - a achita în contul statului, în fondul special al Centrului Național Anticorupție.

În argumentarea apelului a invocat, că instanța de judecată a pronunțat sentința de condamnare aplicând pedeapsa cu amendă mai blândă decât a solicitat acuzatorul de stat. Consideră, că aprecierile instanței au un caracter subiectiv și sunt în contradicție cu prevederile art.364/1 din Codul de procedură penală, deoarece pentru individualizarea aplicării pedepsei inculpatului XXX XXX XXX, în coroborare cu normele enunțate, se reține faptul că, aferent personalității inculpatului, acesta a fost caracterizat negativ de conducerea Poliției de Frontieră, demonstrând pe parcursul activității sale un comportament neconștient față de activitatea de ofițer de urmărire penală.

La fel invocă apelantul, că în cazul infracțiunilor de corupție, noțiunea de „gravitatea infracțiunii săvârșite” trebuie de înțeles în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care în sine discreditează și compromit activitatea acestora.

De asemenea se reține, că în cazurile săvârșirii infracțiunilor de corupție în sectorul public, a traficului de influență, se cauzează daune intereselor publice, și se afectează imaginea instituțiilor statale și a întregii societăți, daune nemateriale, care indiferent că persoana vinovată a fost condamnată, nu pot fi considerate ca total reparate.

Totodată, remarcă, că atunci când cauzele de corupție se examinează în procedurile speciale prevăzute în cazul acordului de recunoaștere a vinovăției (art. 509 CPP) sau recunoașterea faptei săvârșite (art. 364/1 CPP), faptul recunoașterii vinovăției, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificat ca o circumstanță atenuantă judiciară, prevăzut de art.76 alin.(1) lit.f) CP, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept i se va acorda o dublă valență juridică, din care motiv consideră, că instanța neîntemeiat a luat la baza condamnării, ca circumstanță atenuantă, recunoașterea vinovăției.

Mai menționează apelantul, că instanța judecând cauzele de corupție, la individualizarea pedepsei, incorect, conducându-se de prevederile art.76 alin.(2) CP, a indicat ca circumstanță atenuantă lipsa antecedentelor penale la persoanele cu funcții de răspundere sau la persoanele publice. Or, legislația în vigoare, ce reglementează statutul diferitor persoane publice, prevede drept condiție pentru

numirea, alegerea acestora în funcție lipsa antecedentelor penale. Deci, lipsa antecedentelor penale nu poate fi considerată ca o circumstanță atenuantă sau ca indice pozitiv ce caracterizează persoana inculpatului.

De asemenea acuzarea consideră neîntemeiată și respingerea solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1270 lei din contul inculpatului XXX XXX , pentru efectuarea expertizei tehnice a documentelor efectuate de către Secția expertiză judiciară a Direcției Asigurare operativă a CNA, întrucât instanța nu a adus nici un argument în ce ține că, plata cheltuielilor judiciare ar influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. Cât ține de argumentul instanței referitor la obligația pozitivă a statului de a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului, și implicit asumarea cheltuielilor aferente procesului, în cazul dat a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei tehnice a documentelor efectuate de către Secția expertiză judiciară a Direcției Asigurare operativă a CNA, îl consideră neîntemeiat, or, coroborând revederile art. 227 alin.(2) pct.1) și art. 229 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare pot fi încasate de la condamnat.

În ședința instanței de apel procurorul participant Valentina Gavdiuc a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri privind modul stabilit pentru prima instanță prin care XXX XXX Gheorghe să fie recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) din Codul penal al Republicii Moldova și să-i fie stabilită pedeapsă cu amendă în mărime de 2250 unități convenționale, echivalentul a 45 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 (cinci) ani. Încasarea de la XXX XXX XXX a cheltuielilor judiciare -în mărime de 1270 lei, care constituie costul expertizei tehnice a documentelor efectuate de către S.E.J. D.A.O. a C.N.A., (raportul de expertiză nr. 55 din 30 martie 2016) - a achita în contul statului, în fondul special al Centrului Național Anticorupție. Considerând acuzarea, că instanța de fond i-a stabilit o pedeapsă prea blândă, nu a ținut cont personalitatea inculpatului care se caracterizează negativ de conducerea poliției de frontieră, demonstrând prin comportamentul său un comportament neconștiincios, la fel instanța nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite care prezintă pericol deosebit de grav pentru societate, manifestându-se în structurile autorității statului. De asemenea a considerat acuzarea că cheltuielile judiciare pot fi încasate de la inculpat, fapt specificat în art. 229 al.3 Cod procedură penală.

Inculpatul XXX XXX și avocatul Gheorghe Tcaci ce apără interesele inculpatului au solicitat respingerea apelului ca nefondat cu menținerea sentinței atacate.

Verificând argumentele apelantului în raport cu materialele cauzei, ascultând opiniile participanților la proces, Colegiul penal ajunge la concluzia, că apelul declarat este nefondat și urmează a fi respins.

În motivarea soluției adoptate, Colegiul va reține dispozițiile art. 414 alin. (1) Cod pr. penală, potrivit cărora instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii contestate în baza probelor examinate în prima instanță, conform materialelor cauzei penale și oricăror noi probe prezentate instanței de apel.

Potrivit materialelor cauzei, atât la faza urmăririi penale, cât și în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond, inculpatul XXX XXX a recunoscut integral fapta săvârșită, depunând declarații benevol în ce privește circumstanțele comiterii ei.

Starea de fapt reținută și de drept apreciată, concordă cu probele administrate și examinate în ședința de judecată, instanța just încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 326 al.1 Cod penal după indicii calificativi: "Traficul de influență, adică a pretins și primit personal bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, săvârșite de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, în scopul de a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lui de serviciu".

Probele verbale, coroborează întru tot cu cele material-scrise administrate pe caz, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă în corespundere cu prevederile art. art. 100-101 Cod pr. penală, detaliat expunându-le în conținutul sentinței de condamnare, fapt pentru care expunerea lor repetată rămâne a fi inutilă, mai mult ca atât, că sentința este contestată în latura pedepsei.

Cât ține de pedeapsa aplicată în privința lui XXX XXX, instanța de apel o consideră echitabilă faptei comise și în strictă corespundere atât cu normele penale, cât și cele procesuale penale.

Colegiul penal respinge argumentele procurorului indicate în apel, privind necesitatea aplicării unei pedepse mai aspre, ca neîntemeiate și lipsite de suport legal.

Nu pot fi admise solicitările expuse de acuzatorul de stat în apelul înaintat privind înăsprirea pedepsei, deoarece acestea nu sunt argumentate și confirmate prin careva probe, în apel făcându-se referire doar la caracteristica negativă a inculpatului, circumstanțele agravante și urmările sociale.

Procurorul în apelul înaintat face trimitere doar a personalitatea inculpatului și circumstanțele agravante pe caz, însă instanța de apel consideră necesar de a menționa despre circumstanțele atenuante privind recunoașterea vinei și căința sinceră a inculpatului, care din momentul reținerii și pe parcursul urmăririi penale a recunoscut vina și a colaborat cu organul de urmărire penală, fiind recunoscută vina și în instanța de judecată.

Din conținutul apelului depus se invocă aplicarea unei pedepse mai blânde decât a solicitat acuzatorul de stat, fapt care nu este echitabilă circumstanțelor cauzei, însă instanța de apel respinge acest argument al procurorului, deoarece această poziție este absolut greșită și contrară circumstanțelor cauzei.

Analizând sentința atacată și materialele cauzei, se stabilește examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală prevăzută la art.364¹ Cod procedură penală RM.

Din conținutul acestei norme procesuale penale, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă atât din limita maximă, cât și din limita minimă. Din conținutul normei penale este stabilită o pedeapsă cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale, care urmează a fi schimbată în limitele de la

este stabilită o pedeapsă cu amendă în mărime de la 2000 la 5000 unități convenționale, care urmează a fi scăzută în mărime de la 1500 la 2250.

În situația dată instanța de apel respinge argumentele apelului privind stabilirea pedepsei la limita minimă, deoarece prima instanță a stabilit o pedeapsă de 1800 unități convenționale dar nu de 1500 unități convenționale care și este pedeapsa minimă posibilă.

Instanța de apel consideră, că prima instanță a dat o apreciere corectă acestor circumstanțe în coroborare cu art.78 al.(4) Cod penal RM și a stabilit o pedeapsă între minimul și maximumul prevăzut la articolul corespunzător în coroborare cu art.364¹ al.(8) Cod procedură penală RM.

Referitor la pedeapsa complementară aplicată inculpatului, instanța la fel o consideră una întemeiată și la limita necesară, cu atât mai mult, că această pedeapsă nu este inclusă în articolul 326 CP RM drept o pedeapsă obligatorie pentru persoanele fizice, fiind aplicată de prima instanță în conformitate cu art.65 CP RM reieșind din circumstanțele cauzei și funcțiile inculpatului care au favorizat la comiterea acțiunilor criminale. Acest fapt nu impune obligația instanței de a ridica această pedeapsă la limita maximă, după cum indică partea acuzării în apel, cu atât mai mult din conținutul acestui apel nu se identifică nici un argument pentru aplicarea pedepsei complementare la limita maximă.

Raportând circumstanțele date la materialele cauzei, instanța de apel ajunge la concluzia, că argumentele acuzatorului de stat sunt nefondate, iar soluția instanței de fond privind determinarea pedepsei este echitabilă atât persoanei inculpatului cât și circumstanțelor de fapt și de drept, pentru ce nu este necesar de a interveni într-o sentință legală și întemeiată.

Distinct de cele invocate, Colegiul penal va respinge ca nefondate și argumentele procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei. În motivarea soluției date, Colegiul penal menționează despre poziția greșită a acuzării privind argumentele invocate în acest sens.

Din conținutul apelului acuzării, acesta indică ca temei legal de încasare a cheltuielilor de judecată norma procesual penală de la art.227 al.(1) și al.(2) pct.1) CPP RM.

Conform art.227 al.(2) pct.1) CPP RM cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali.

Norma procesuală sus citată stabilește cercul de persoane care au dreptul la compensarea cheltuielilor de judecată din care fac parte experții și specialiștii, însă dacă să analizăm materiile cauzei, instanța de apel nu a stabilit careva cheltuieli suportate de o astfel de categorie de persoane cum ar fi expertul sau specialistul în cadrul acestei cauze penale. Instanța de apel consideră, că nu este aplicabilă norma procesuală invocată în apel în scopul încasării cheltuielilor suportate pentru efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Conform art.228 al.(4) CPP RM Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu.

Dacă să analizăm materialele cauzei, apoi din cauza penală nu se regăsesc care-va cheltuieli suportate de expert sau un specialist pe această cauză și nici nu se regăsesc acțiuni întreprinse de această categorie de persoane, afară de obligațiunile de serviciu.

Reieșind din faptul, că norma invocată în apel de către acuzare nu este aplicabilă cheltuielilor solicitate de acuzatorul de stat, alte norme în susținerea apelului n-au fost propuse spre soluționare, instanța de apel, consideră argumentele apelului privind încasarea cheltuielilor de judecată lipsite de temei legal și urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Pe motivele expuse și conducându-se de art.art.415 alin.(1) pct.1 lit.c), 364/1 al.8; 416-418 CPP al RM, Colegiul penal,

D E C I D E:

Apelul **procurorului în procuratura Anticorupție, Grigore Niculiță**, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 19 octombrie 2016, prin care **XXX XXX XXX** a fost recunoscut în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod Penal, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Dispozițiile sentinței în partea corpurilor delictive se mențin fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la adoptare.

Dispozitivul pronunțat în ședință publică la data de 01.02.2017.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de 01.03.2017.

Președintele ședinței

Judecători

